Diumenge 5 (B) de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 12,20-33): En aquell temps, hi havia uns grecs d'entre els qui havien pujat a adorar en la festa. I aquests s'acostaren a Felip, que era de Betsaida de la Galilea, i el pregaven, dient: «Senyor, volem veure Jesús». Ve Felip i ho diu a Andreu; van Andreu i Felip i ho diuen a Jesús. I Jesús els respon, dient: «Arriba l'hora de ser glorificat el Fill de l'home. En veritat, en veritat us dic: si el gra de blat, caient en terra, no mor, es queda ell sol; però si mor, porta molt de fruit (...). I jo, quan seré enlairat de la terra, atrauré tots cap a mi» (...).

La salvació "universal", profetitzada per Isaïes, es manifesta a la Creu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, alguns pelegrins grecs arribats a Jerusalem demanen "veure" Jesús. Ell respon d'una manera misteriosa (quelcom habitual a l'Evangeli de Joan): amb una profecia de la Passió, en la qual interpreta la seva mort imminent com "glorificació", una glorificació que es demostrarà en la gran fecunditat obtinguda.

El que compte no és un encontre immediat i extern entre Jesucrist i els grecs. Hi haurà un altre encontre que anirà molt més al fons. Sí, els grecs el "veuran": anirà vers ells a través de la Creu. Hi anirà com a gra de blat mort i donarà fruit per a ells. Ells veuran la seva "glòria": trobaran en el Jesús crucificat el vertader Déu que estaven cercant en els llurs mites i en llur filosofia.

—La universalitat profetitzada per Isaïes (cf. 56,7) es manifesta a la llum de la Creu: a partir de la Creu, l'únic Déu es fa recognoscible per als pobles; en el Fill coneixeran el Pare i, d'aquesta manera, el únic Déu que s'ha revelat a la bardissa ardent.